

Η ιστορία του μικρού Θεράποντα

/ [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Φωτό:dogma.gr

Η πίστη μας είναι τόσο ζωντανή κι ο Θεός στέκει δίπλα μας, ανταποκρινόμενος πάντα στις επικλήσεις μας. Δεν χρειαζόμαστε αποδείξεις γι αυτό. Το αντιλαμβανόμαστε όλοι μας στην καθημερινή μας ζωή. Συμβαίνουν, όμως, κάποιες φορές ορισμένα γεγονότα πού επιβεβαιώνουν το πόσο δίπλα μας βρίσκεται ο Θεός. Γεγονότα πού έρχονται να μας γλυκάνουν το δύσκολο δρόμο της καθημερινότητάς μας... Μικρά και μεγάλα θαύματα.

Σ' αυτά τα γεγονότα συγκαταλέγεται και η ιστορία του μικρού Θεράποντα Mihaj. Αυτήν με κάθε δυνατή συντομία θα καταγράψω στις πιο κάτω γραμμές. Ο Θεράπων γεννήθηκε στις 18 Μαρτίου του 2000 στο Βοσπάνειο Νοσοκομείο Μυτιλήνης από γονείς αλβανικής καταγωγής. Κατά τη γέννησή του διαπιστώθηκε ότι έχει σοβαρή αναπνευστική δυσχέρεια. Σε ηλικία τριών ημερών νοσηλεύτηκε στην Α΄ Μονάδα Εντατικής Θεραπείας του Α΄ Νεογνικού Τμήματος του Νοσοκομείου Παίδων «Αγία Σοφία» στην Αθήνα, όπου διεγνώσθη «στική χονδροδυσπλασία πιθανώς ριζομελικού τύπου». Πρόκειται για ένα αναπνευστικό σύνδρομο, κατά το οποίο, εάν το παιδί καταφέρει κι επιζήσει τον πρώτο χρόνο της ζωής του, μπορεί στη συνέχεια να εξελιχθεί ομαλά η κατάστασή του. Οι γιατροί,

όμως και στο Νοσοκομείο της Μυτιλήνης και στο Νοσοκομείο Παιδων «Αγία Σοφία» στην Αθήνα, απεφάνθησαν ότι ήταν απίθανο να επιζήσει.

Σε ηλικία περίπου δύο μηνών ο Θεράπων εισήχθη στο Νοσοκομείο της Μυτιλήνης με βαριά αναπνευστική δυσχέρεια. Ήταν συνέχεια στο οξυγόνο. Κανείς δεν πίστευε ότι θα επιζητούσε και για το λόγο αυτό τοποθετήθηκε σε μοναχικό δωμάτιο.

Στην απογευματινή βάρδια του παιδιατρικού τμήματος εκείνο το απόγευμα, δούλευε η Σταυρούλα, μέλος της Συντροφιάς Νέων του Αγίου Θεράποντα. Ο πνευματικός μας, ο π. Αθανάσιος της είχε συστήσει σε περιστατικά όπου το παιδάκι ήταν αμφίβολο αν θα επιζούσε ή όχι και ήταν αβάπτιστο, να τελούσε το γνωστό «αεροβάπτισμα», έτσι ώστε στο παιδί να εξασφαλίζεται η Βασιλεία των Ουρανών. Δεν της είχε τύχει, όμως, μέχρι εκείνη τη στιγμή όσα χρόνια υπηρετούσε σε αυτό το πόστο, κάποιο περιστατικό ανάλογο. Εκείνο το απόγευμα, δίστασε να πάρει την πρωτοβουλία και να αεροβαπτίσει το μικρό βρέφος, δεδομένου ότι οι

γονείς του ήταν αλλοεθνείς και αλλόθρησκοι. Όταν επέστρεψε στο σπίτι και κατά τη διάρκεια της βραδινής της προσευχής, η Σταυρούλα δεν μπορούσε να ηρεμήσει. Στο μυαλό της γύριζε η σκέψη του μικρού παιδιού και το γεγονός ότι θα μπορούσε εκείνο το βράδυ να φύγει από τη ζωή αβάπτιστο... Άφησε την προσευχή της στη μέση κι επικοινωνήσε με τον πνευματικό της πατέρα, ο οποίος τη συμβούλευσε, εάν μπορούσε, να επιστρέψει εκείνη την ώρα στο Νοσοκομείο και να αεροβαπτίσει το παιδί κι εάν επιζούσε θα μπορούσε εκείνος την επόμενη ημέρα να το βαπτίσει κανονικά. Της πρότεινε να το ονομάσει Θεράπων σε περίπτωση που οι γονείς δεν είχαν ήδη επιλέξει κάποιο άλλο όνομα. Η Σταυρούλα ακολουθώντας τη συμβουλή του πνευματικού της, επέστρεψε στο Νοσοκομείο και πολύ διακριτικά πήγε στο θάλαμο του παιδιού. Πρότεινε στους γονείς του, αν δεν είχαν αντίρρηση, να κάνει μία προσευχή για το παιδί τους κι εκείνοι δέχθηκαν. Τους είπε, επίσης, πως αν εκείνο επιζούσε θα τους το βάπτιζε εκείνη ως νονά, ανάδοχος. Της απάντησαν θετικά, αφού πρώτα της εκμυστηρεύτηκαν ότι προτού γεννηθεί το μωρό τους, υπήρχε υποψήφιος νονός, ο οποίος μετά τη γέννηση του μωρού και τη διαπίστωση της κατάστασής του, δεν ήθελε πλέον να το βαπτίσει! Η προσευχή της Σταυρούλας εκείνο το βράδυ ήταν να αεροβαπτίσει το μικρό άρρωστο βρέφος κανονικά «εις το όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος», δίνοντάς του το όνομα «Θεράπων».

Το παιδάκι με τη χάρη του θαυματουργού Αγίου μας, επέζησε και την επόμενη ημέρα συνεχίστηκε κανονικά το Μυστήριο του Βαπτίσματος και στο θάλαμο, όπου νοσηλευόταν, του προσφέρθηκε το Ιερό Χρίσμα και η Θεία Μετάληψη. Ειλικρινά, η στιγμή ήταν πολύ συγκινητική και η ατμόσφαιρα ιδιαίτερα φορτισμένη. Την ίδια ημέρα, μετά από την επίμονη μεσολάβηση της Σταυρούλας στην αρμόδια παιδίατρο, ο Θεράπων ταξίδεψε και πάλι για το Νοσοκομείο Παίδων «Αγία Σοφία» στην Αθήνα, όπου θα νοσηλευόταν για ένα μεγάλο χρονικό διάστημα κι όπου η υγεία του θα περνούσε από πολύ μεγάλες δοκιμασίες. Η παιδίατρος στην Αθήνα δεν μπορούσε με σιγουριά να αποφανθεί για το μέλλον. Συνήθως, εάν επιζήσουν τον πρώτο χρόνο της ζωής τους, μετά εξελίσσονται ομαλά.

Κι ο Θεράπων επέζησε τον πρώτο χρόνο της ζωής του και τον δεύτερο και τον τρίτο και πήγε μέχρι τον έκτο έχοντας για αναπνευστική δίοδο μία τραχειοτομή, την οποία εξέταζαν τακτικά στο αθηναϊκό νοσοκομείο και την οποία προσπάθησαν να κλείσουν προκειμένου να αναπνεύσει από μόνος του ο Θεράπων, αλλά χωρίς αποτέλεσμα.

Στα έξι του χρόνια ο Θεράπων ταξίδεψε μ' έξοδα του ΟΓΑ στην Αγγλία στο Θεραπευτήριο GREAT ORMOND STREET HOSPITAL FOR CHILDREN NHS TRUST Nuffield World. Εκεί πέρασε από δύο χειρουργεία, κατά τα οποία

ανακατασκευάστηκε ριζικά ο λάρυγγάς του. Η τραχειοτομή έκλεισε κι ο Θεράπων πάει καλά. Σήμερα διανύει το όγδοο έτος της ηλικίας του και είναι ένα πανέξυπνο παιδί.

Ο Άγιος Θεράπων το μικρό συνονόματό του δεν τον εγκατέλειψε... Είναι άξιο παρατήρησης ότι οι αλλοεθνείς γονείς του θεωρούν καθαρά πως το παιδί τους έζησε χάρη στον Άγιο μας και για το λόγο αυτό κάθε χρόνο στη μνήμη του Αγίου μας (14 Μαΐου) φέρνουν το μικρό Θεράποντα στον πάνσεπτο Ναό του, εδώ στη Μυτιλήνη.

Πηγή: apostoli.org